

Mejnik

Sejm bil je živ. Prodal i on je Lahom
tam par volóv.
Zakasnil se je. V pozni, temni noči
sam gre domov

"Hm, pravijo, da ni baš varno iti
tod obsorej!
Popotnike da včasih rado straši
ob cesti tej."

Pa bil je Martin svoje dni vojak vam,
na straži stal,
ponoči čul tam uro bítí vsako -
pa bi se bal?!

Še pri Custozzi bal se nisem smrti,
zrl ji v oči -
pa tukaj mar ko dete bi trepetal,
če list šušti!"

Dospe do svoje hoste ... Čuj iz teme:
"Joj! kam bi del?" -
"Kaj? - Kdo si božji? - Kam naj deneš, vprašaš? -
I, kjer si vzel!"

"Vzel sem med svojo bil in tvojo lastjo,
mejnik le-ta,
presadil ga skrivaj na last sem tvojo
za sežnja dva!

Oh, in sedaj, odkar moj duh odplaval
na oni svet,
nazaj ga nosim, kamen ta prekleti,
pač sto že let!

Oh, to teži!" ... Zabliska se: Po cesti
pred njim sopeč
pripognjen stopa sosed Vid, na rami
mejnik noseč! ...

Pa bil je Martin svoje dni vojak vam,
in ni se bal ...
Kako nocoj domov je prišel s sejma,
pa le ni znal!

A čudno prinesó mu vsi novico,
ko sine svit:
"Sinoči umrl je nagle smrti sosed,
mejaš naš - Vid!"